

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: TN-11S/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3022200095
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2024:3022200095.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Mikulajovej a členov senátu JUDr. Mgr. Kataríny Haviarovej (sudkyňa spravodajkyňa) a JUDr. Petra Piroša v právnej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., občan Slovenskej republiky a 2/ INDEX CAR, s.r.o., so sídlom Na Zongorke 10, 911 01 Trenčín, IČO: 45 975 531 obaja zastúpení: Advokátska kancelária MATUŠOV s.r.o., so sídlom Ul. 1. mája 1455, 020 01 Púchov, IČO: 54 286 611, proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu SR, so sídlom Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava (pôvodne Okresný úrad Trenčín, so sídlom Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín do 31.03.2024), za účasti: 1/ Construction Services s. r. o., so sídlom Na Kracinách 2, 900 33 Marianka, IČO: 43 928 595, zastúpený: JUDr. Ján Legerský, advokát, so sídlom Nám. sv. Anny 25, 911 01 Trenčín, IČO: 34 054 081; 2/ TRENTEX Trenčín, spol. s r.o., so sídlom Gen. M. R. Štefánika 3056, 911 01 Trenčín, IČO: 34 097 155; 3/ TM real, spol. s r.o., so sídlom Gorkého 10/129, 811 01 Bratislava, IČO: 36 758 230 zast. Barger Prekop s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 869 724; 4/ BATE s.r.o., so sídlom Partizánska 8, 911 01 Trenčín, IČO: 36 667 587; 5/ MERINA a.s. "v likvidácii", so sídlom M.R. Štefánika 379/19, 911 60 Trenčín, IČO: 31 410 022; 6/ DS Trading, s.r.o., so sídlom Jilemnického 540/17, 911 01 Trenčín, IČO: 36 317 683; 7/ E. F. G., bytom C. XX, XXX XX D.; 8/ E. F. H., bytom I. XX, XXX XX D.; 9/ Slovenská správa ciest, so sídlom Miletičova 19, 826 19 Bratislava; 10/ ReSpol, s.r.o., so sídlom Kukučínova 15, 911 01 Trenčín, IČO: 36 335 363; 11/ Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 31 820 174; 12/ SN SK MAX Nitra s.r.o., so sídlom Námestie Mateja Korvína 1, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 955 201 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OVBP2-2022/007607-005 zo dňa 15. marca 2022, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu I. z a m i e t a .
- II. Súd žalobu žalobcu II. o d m i e t a .
- III. Vo vzťahu k žalobe žalobcu I. žalobcovi I., žalovanému a ani ďalším účastníkmi konania 1/ - 12/ náhradu trov konania n e p r i z n á v a .
- IV. Vo vzťahu k žalobe žalobcu II. žiaden z účastníkov konania n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Administratívne konanie

1. Navrhovateľ – Construction Services s.r.o., Na Kracinách 2, 900 33 Marianka, IČO: 43 928 595 (ďalej aj ako „ďalší účastník 1/“) podal dňa 11.05.2020 na Meste Trenčín (ďalej aj ako „prvostupňový orgán“)

orgán sa nezaoberal námietkami podanými osobami, voči ktorým rozhodol o nepriznaní ich postavenia účastníkov územného konania o umiestnení stavby v spojení s využívaním územia predmetnej stavby, proti ktorým sa neodvolali a tieto rozhodnutia nadobudli právoplatnosť. Prvostupňový orgán tiež rozhodnutiami vylúčil z územného konania účastníkov konania: F. G., C. XX, XXX XX D., F. H., I. XX, XXX XM. D. a žalobca II/, avšak v prvostupňovom rozhodnutí sa zaoberal s ich námietkami ako s námietkami účastníkov konania.

4. Žalobca I/ vzniesol 2 námietky. Prvou bolo, že na Okresnom súde v Trenčíne pod sp.zn.: 12C 3/2020 prebieha súdne konanie v právnej veci žalobcu A. B. proti žalovanému TRENTEx Trenčín spol. s r.o., o zriadenie vecného bremena, ktorým sa žalobca I/ domáha, aby súd zriadil vecné bremeno na nehnuteľnosť – parcelu reg. „L.“ N. XXXX/XXX, zastavané plochy a nádvoría, o výmere 4.649m², všetky pre k.ú. D., zapísané na LV č. XXXX, na Okresnom úrade Trenčín – odbor katastra, v podiele 1/1 v prospech vlastníka nehnuteľnosti – budova na skladovanie súp. č. XXXX postavená na parcele reg. „L.“ č. XXXX/XX, pre k.ú. D., zapísané na LV č. XXXX. Na Okresnom úrade Trenčín – odbor katastra, v podiele 1/1, spočívajúce v práve vlastníka nehnuteľnosti: budova na skladovanie súp. č. XXXX postavená na parcele reg. „L.“ N. XXXX/XX, prechodu a prejazdu na pešo a všetkými druhmi motorových vozidiel cez parcelu reg. „L.“ N. XXXX/XXX a v povinnosti vlastníka nehnuteľnosti parcela reg. „L.“ N. XXXX/XXX strpieť právo prechodu na pešo a všetkými druhmi motorových vozidiel v prospech vlastníka budovy súp. č. XXXX postavená na parc. č. XXXX/XX. Informatívna poznámka o prebiehajúcom súdnom spore o určenie iného práva k nehnuteľnosti je riadne zaevidovaná aj v katastri nehnuteľností. Podľa žalobcu I/ teda iné vecné právo – vecné bremeno k hore uvedenej nehnuteľnosti je dotknuté podanou žalobou o určenie iného vecného práva k nehnuteľnosti: parcele č. XXXX/XXX, pre k.ú. D., a teda podľa neho ide o posúdenie predbežnej otázky, ktorá nepatrí do právomoci Mesta Trenčín – Spoločný stavebný úrad, a preto Mesto Trenčín – Spoločný stavebný úrad je povinný v danom prípade s poukazom na ust. § 29 ods. 1 správneho poriadku prerušiť toto konanie, a to až do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn.: 12C 3/2020. Prvostupňový orgán túto námietku žalobcu I/ zamietol z dôvodu, že stavebný úrad má právomoc rozhodovať o dôvodnosti tejto námietky a nie je akceptovateľné z tohto dôvodu odkazovať ho na súd v súlade s ustanovením § 137 ods. 2 stavebného zákona len z dôvodu, že je podaná žaloba, nakoľko stavebný úrad rozhoduje o umiestnení stavby, teda má právomoc a schopnosť vyhodnotiť námietku týkajúcu sa zriadenia vecného bremena. Uviedol, že stavebný úrad má právomoc posúdiť námietku žalobcu I/ ako aj vyhodnotiť splnenie podmienok na jej podanie a aj jej samotný obsah, pričom neboli splnené zákonné predpoklady na podanie občianskoprávnej námietky. Uvedená námietka nie je spôsobilá byť občianskoprávnou námietkou podľa §137 stavebného zákona, nakoľko žalobca I/ nemá ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia k pozemkom, ktoré sú predmetom daného konania o vydanie územného rozhodnutia (konkrétne ide o parc. č. XXXX/XXX, resp. pozemky, ktoré boli neskôr z tejto parcely vytvorené, najmä p. č. XXXX/XXX a p. č. XXXX/XXX) žiadne vlastnícke ani iné práva; žalobca I/ sa žalobou iba domáha, aby súd zriadil vecné bremeno. Prvostupňový orgán ďalej uviedol, že zvolal ústne pojednávanie vo veci pokusu o vzájomnú dohodu (zmier) dotknutých strán v zmysle § 137 ods. 1 stavebného zákona na deň 21.10.2021, na ktorý prizval navrhovateľa územného konania a žalobcu I/. Uvedeného pojednávania sa žalobca I/ nezúčastnil bez udania dôvodu, o čom je vyhotovený záznam, ktorý tvorí súčasť spisového materiálu. Druhú námietku žalobcu I/ prvostupňový orgán akceptoval.

5. Žalobca II/ vzniesol námietku, ktorou nesúhlasil s tým, aby došlo k napojeniu stavby „Obchodné centrum Trenčín, ulica Gen. M. R. Štefánika“ prostredníctvom parciel registra „L.“ č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX. Prvostupňový orgán námietku žalobcu II/ zamietol, čo odôvodnil tým, že žalobca II/ nie je vlastníkom dotknutých alebo susediacich pozemkov ani stavieb, keďže rozsah územného konania sa netýka okružnej križovatky, na ktorú žalobca II/ poukazuje. Úprava okružnej križovatky bola predmetom osobitného povoľovacieho procesu, na ktorý je príslušný iný orgán štátnej správy, ktorým je Okresný úrad Trenčín, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií. SO 20 Úprava okružnej križovatky na ceste I/61 nie je súčasťou projektovej dokumentácie k tomuto územnému konaniu. Žalobca II/ nepreukázal, že tento stav značnej a bezprostrednej intenzity porušenia práv existuje, keďže rozsah tohto územného konania sa netýka žiadneho z pozemkov alebo stavieb vo vlastníctve žalobcu II/, a ani pozemkov, ktoré by susedili s pozemkami alebo stavbami vo vlastníctve žalobcu III/. Ako už bolo uvedené vyššie, úprava okružnej križovatky (pod ktorou sa nachádzajú pozemky vo vlastníctve žalobcu II/) bola predmetom osobitného povoľovacieho procesu, na ktorý je príslušný iný orgán štátnej správy.

6. O odvolaniach proti prvostupňovému rozhodnutiu rozhodol Okresný úrad Trenčín, odbor výstavby a bytovej politiky (ďalej len „žalovaný“) rozhodnutím č. OU-TN-OVBP2-2022/007607-005 zo dňa 15. marca 2022 tak, že odvolania odvolateľov 1 až 5 zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie žalovaného“). Žalovaný v napadnutom rozhodnutí popísal odvolacie dôvody odvolateľov 1 až 5, stručne zhrnul konanie pred prvostupňovým orgánom a vysporiadal sa s odvolacími dôvodmi odvolateľov 1 až 5. Ďalej konštatoval, že prvostupňový orgán po doručení odvolaní podľa § 56 správneho poriadku upovedomil navrhovateľa a ostatných účastníkov konania o podaných odvolaniach a vyzval ich na vyjadrenie k odvolaniam v lehote do 7 dní odo dňa doručenia upovedomenia. V určenej lehote sa k podaným odvolaniam na základe výzvy prvostupňového správneho orgánu vyjadril dotknutý orgán Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Trenčíne. Žalovaný uviedol, že po preskúmaní odvolaniami napadnutého prvostupňového rozhodnutia a súvisiaceho spisového materiálu, posúdení podaných odvolaní a na základe výsledku vlastného zisťovania a hodnotenia dôkazov v konaní o odvolaniach, súčasťou ktorých bolo porovnanie s príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, nezistil dôvody, ktoré by viedli k zmene alebo k zrušeniu prvostupňového rozhodnutia.

7. K odvolaniu žalobcu I/ žalovaný uviedol, že prvostupňový orgán v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia (v rámci zamietnutia námietky) posúdil charakter námietky, ktorú žalobca I/ označil ako „občianskoprávnu“. Žalovaný sa stotožnil s názorom prvostupňového orgánu, že nemožno túto námietku považovať za občianskoprávnu námietku odôvodňujúcu postup podľa § 137 stavebného zákona, avšak podľa žalovaného s odôvodnením prvostupňového orgánu nie je možné sa v plnom rozsahu stotožniť. Z tohto dôvodu žalovaný doplnil odôvodnenie prvostupňového orgánu tak, že len samotné označenie námietky žalobcom I/ ako „občianskoprávna“ podľa § 137 stavebného zákona, nie je pre posúdenie jej charakteru rozhodujúce, rozhodujúcim je jej obsah, pretože akákoľvek občianskoprávna námietka v územnom konaní automaticky bez prihliadnutia na jej charakter nezakladá zákonný dôvod na postup podľa § 137 stavebného zákona. Uviedol, že námietku žalobcu I/, že prebieha súdne konanie, ktorého rozhodnutie má zásadný vplyv na prvostupňové rozhodnutie, nemožno vyhodnotiť ako občianskoprávnu námietku v územnom konaní, nakoľko súdne konanie nepredstavuje vo vzťahu k územnému konaniu predbežnú otázku alebo inú prekážku územného konania, a to s ohľadom aj na charakter územného rozhodnutia. Konštatoval, že vydaním územného rozhodnutia nemôže reálne dôjsť k zásahu do iného práva (vecného bremena) žalobcu I/, ktorého zriadenia sa domáha v rámci súdneho konania, preto je táto námietka neodôvodnená. Uviedol, že vzhľadom na to, že v danom prípade predmetná námietka nemala charakter občianskoprávnej námietky, nebol daný ani zákonný dôvod na postup podľa § 137 stavebného zákona. Skutočnosť, že prvostupňový orgán v územnom konaní začal postupovať podľa § 137 ods. 1 stavebného zákona na uvedenom nič nemení. K námietke žalobcu I/, že prvostupňové rozhodnutie negatívne zasahuje do existujúceho vecného bremena, z ktorého je žalobca I/ oprávnený - právo prechodu cez parcelu L. parc. č. XXXX/XXX (umiestňovaná časť stavby výrazne ovplyvní, resp. zmenší právo prechodu), žalovaný uviedol, že predmetnú námietku žalobcu I/ nevzniesol v prvostupňovom konaní najneskôr na ústnom pojednávaní, pričom poukázal na koncentračnú zásadu, podľa ktorej sa na neskôr podané námietky a pripomienky neprihliada. Napriek tomu sa žalovaný s touto námietkou v rámci odvolacieho konania zaoberal a vyhodnotil ju ako nedôvodnú, pretože územným rozhodnutím sa len vytvára právny základ pre stavebné povolenie, t. j. k porušeniu či k obmedzeniu vecného bremena žalobcu I/ týmto územným rozhodnutím nemôže reálne dôjsť. Otázka ochrany práv a oprávnených záujmov vlastníkov okolitých pozemkov sa bude riešiť v samostatnom následnom stavebnom konaní.

8. K odvolaniu žalobcu II/ uviedol, že žalobca II/ v bodoch 1 až 5 odvolania namietal, že mu patrí postavenie účastníka konania v územnom konaní, nakoľko jeho práva a právom chránené záujmy budú priamo ohrozené a dotknuté a negatívnym spôsobom ovplyvnené. Žalovaný konštatoval, že tieto námietky žalobcu II/ je potrebné vyhodnotiť ako neopodstatnené, a to vo väzbe na skutočnosť, že žalobca II/ bol rozhodnutím č. ÚSaŽP 2021/38396/111288/2-Dud zo dňa 12.10.2021 (právoplatné dňa 30.11.2021 po potvrdení rozhodnutia Okresného úradu Trenčín, odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-TN-OVBP2-2021/034058-002 zo dňa 25.11.2021, právoplatné dňa 30.11.2021) vylúčený z územného konania. Uviedol, že domnienka žalobcu II/, že je v zmysle § 34 ods. 2 stavebného zákona účastník predmetného územného konania priamo dotknutý na svojich právach alebo chránených záujmoch nebola v konaní prvostupňového orgánu ani v odvolacom konaní preukázaná.

Zhrnutie argumentov žalobcu I/ – žalobné body

9. Správnu žalobou, podanou v zákonnej lehote, sa žalobca I/ domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, jeho zrušenia a vrátenia mu veci na ďalšie konanie.

10. Žalobca I/ v žalobe poukázal na to, že v súčasnosti stále prebieha súdne konanie vedené na Okresnom súde Trenčín, pod sp. zn. 12C/3/2020, v ktorom sa žalobca domáha zriadenia vecného bremena k pozemkom, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností Okresným úradom Trenčín, katastrálnym odborom pre okres Trenčín, obec Trenčín, katastrálne územie D. na LV XXXX, a to k parcele registra „L.“, parc. č.: XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 62 m², parcele registra „L.“, parc. č.: XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 427 m², parcele registra „L.“, parc. č.: XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 4116 m² (ďalej aj ako „Súdne konanie“ v príslušnom gramatickom tvare). Tieto pozemky majú v zmysle Prvostupňového rozhodnutia slúžiť na to, aby na týchto parcelách umiestnená predmetná stavba. Podľa žalobcu, vydanie rozhodnutia v súdnom konaní by malo zásadný vplyv na vydanie prvostupňového rozhodnutia, ktoré podľa neho závisí od vydania rozhodnutia v súdnom konaní, pretože v súdnom konaní je podľa žalobcu I/ viac než dôvodný predpoklad, že súd potvrdí vecné bremená k týmto parcelám v prospech žalobcu. Poukázal tiež na to, že vo vzťahu k vyššie uvedeným parcelám disponuje iným právom k pozemku, a to právom zodpovedajúcim vecnému bremenu, čo potvrdzuje LV č. XXXX, kde je upravené vlastnícke právo a iné práva k parcele č. XXXX/XXX a parcele č. XXXX/XXX, keď je v časti C v ťarchách zapísané toto: „V 427/04 - PRÁVO BEZODPLATNÉHO PRECHODU PEŠÍCH OSÔB A PREJAZDU MOTOROVÝCH VOZIDIEL PO PEVNÝCH KOMUNIKÁCIACH CEZ PARC.Č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX K BUDOVE SO SÚP.Č.XXXX NA PARC.Č.XXXX/X A K PARC.Č.XXXX/XX V PROSPECH VLASTNÍKA BUDOVY S.Č.XXXX NA PARC.Č.XXXX/X A VLASTNÍKA PARC.Č.XXXX/XX - POVINNOSŤ STRPIEŤ INŽ.SIETE POTREBNÉ K HOSPOD.PREVÁDZKE V BUDOVE S.Č.XXXX NA PARC.Č.XXXX/X, XXXX/XX NACHÁDZAJÚCE SA NA PARC.Č.XXXX/XXX V PROSPECH VLASTNÍKA BUDOVY S.Č.XXXX NA PARC.Č.XXXX/X A VLASTNÍKA PARC.Č.XXXX/XX.-XXXX/XX, XXXX/XX, vz.XXXX/XX, Vz XXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX“. Rovnako tak na LV č. XXXXX v časti C ťarchy, kde je upravené vlastnícke právo a iné práva k parcele č. XXXX/XXX je uvedené toto: „V 427/04 - PRÁVO BEZODPLATNÉHO PRECHODU PEŠÍCH OSÔB A PREJAZDU MOTOROVÝCH VOZIDIEL PO PEVNÝCH KOMUNIKÁCIACH CEZ PARC.Č. XXXX/XXX, XXXX/XXX K BUDOVE SO SÚP.Č.XXXX NA PARC.Č.XXXX/X A K PARC.Č.XXXX/XX V PROSPECH VLASTNÍKA BUDOVY S.Č.XXXX NA PARC.Č.XXXX/X A VLASTNÍKA PARC.Č.XXXX/XX - POVINNOSŤ STRPIEŤ INŽ.SIETE POTREBNÉ K HOSPOD.PREVÁDZKE V BUDOVE S.Č.XXXX NA PARC.Č.XXXX/X, XXXX/XX NACHÁDZAJÚCE SA NA PARC.Č.XXXX/XXX V PROSPECH VLASTNÍKA BUDOVY S.Č.XXXX NA PARC.Č.XXXX/X A VLASTNÍKA PARC.Č.XXXX/XX.- XXXX/XX, XXXX/XX, A..XXXX/XX, Vz XXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX“. Podľa žalobcu I/, v súčasnosti tiež priamo z LV č. XXX pre katastrálne územie D. vyplýva žalobcovi ako vlastníkovi nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX iné užívacie právo, a to vecné bremeno, a je nesporné, že túto skutočnosť Mesto Trenčín pri vydaní prvostupňového rozhodnutia, ako aj žalovaný pri vydaní napadnutého rozhodnutia vôbec nevzali do úvahy. Žalobca I/ tiež poukázal na to, že disponuje vlastníckym právom k parcelám registra „L.“ parc. č. XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 315 m² 1384/75 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 285 m², ako aj k budove, prevádzková budova súp. č.: XXXX, ktorá stojí na parcele registra „L.“ parc. č. XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 315 m², pričom toto vlastnícke právo bolo zapísané okresným úradom Trenčín, katastrálnym odborom pre okres Trenčín, obec Trenčín, katastrálne územie D. na LV č.: XXXX. Na základe uvedeného má žalobca I/ za to, že disponuje vyššie citovaným právom zodpovedajúcim vecnému bremenu, vo vzťahu k parcelám priamo dotknutým prvostupňovým rozhodnutím, pričom na základe vydania tohto prvostupňového rozhodnutia je právna pozícia žalobcu vo vzťahu k otázke umiestnenia predmetnej stavby evidentne oslabená. Vydaním prvostupňového rozhodnutia a napadnutého rozhodnutia bolo preto podľa neho priamo porušené ústavou garantované právo vlastníť majetok, vyplývajúce z čl. 20 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava SR (ďalej aj ako „Ústava SR“). V dôsledku týchto skutočností má za to, že disponuje aktívnou vecnou legitimáciou na podanie tejto žaloby.

11. Žalobca I/ namieta nesprávne právne posúdenie veci, nedostatočne zistený skutkový stav a rozpor napadnutého rozhodnutia s obsahom administratívneho spisu. Žalobca I/ uviedol, že v rámci možnosti podania námietok počas územného konania, predmetom ktorého bolo vydanie prvostupňového rozhodnutia, podal dve občianskoprávne námietky, ktoré podal včas a v súlade s ustanovením § 137 ods.

1 a nasledujúce stavebného zákona. Prvá námietka bola prvostupňovým orgánom akceptovaná, avšak námietka, ktorej obsahom bolo, že by malo byť prerušené územné konanie z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania bola zamietnutá. Žalobca I/ namietal výklad základných zásad správneho poriadku Mesta Trenčín a aj žalovaného. Žalobca súhlasil s názorom žalovaného, že je dôležité rešpektovať a konať v zmysle zásady hospodárnosti, avšak nie je možné zosúladiť celý postup konania len na základe tejto zásady. Podľa názoru žalobcu je hlavným účelom správneho konania riadne a spoľahlivo zistiť skutkový stav danej veci a spravodlivo rozhodovať na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu, ktorý nevyvoláva žiadne pochybnosti. Uviedol, že Mesto Trenčín a žalovaný nesprávne vyložili a aplikovali zásadu hospodárnosti konania, keď uprednostnili túto zásadu pred zásadou zákonnosti konania a najmä zásadou materiálnej pravdy, čím podľa neho porušili právo Účastníka konania na spravodlivé konanie garantované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Mesto Trenčín a žalovaný nevychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a v dôsledku tohto vznikli o podklade rozhodovania dôvodné pochybnosti. Ohľadom hospodárnosti konania žalobca I/ poukázal tiež na ust. § 62 ods. 1 písm. b. správneho poriadku, na základe ktorého je podľa žalobcu I/ možné podať návrh na obnovu konania v prípade, ak by o žalobe v súdnom konaní rozhodol príslušný orgán, keďže v súčasnom územnom konaní Mesto Trenčín v rozpore so zákonom sám rozhodol o námietke žalobcu a nepočkal na vydanie právoplatného rozhodnutia o zriadení vecného bremena, pričom také rozhodnutie by malo nepochybne zásadný vplyv na rozhodovanie v tomto územnom konaní. Podľa žalobcu I/ Mesto Trenčín a žalovaný tiež porušili ust. § 4 ods. 2 prvá veta správneho poriadku. Orgány verejnej správy pri vydaní ich rozhodnutí porušili rovnosť účastníkov v tom, keď jednostranne uprednostnili práva a záujmy stavebníka pred právami a právom chránenými záujmami žalobcu. Podľa žalobcu I/ je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho a nedostatočne zisteného skutkového stavu, a zároveň je nezákonné, pretože žalovaný a Mesto Trenčín pri rozhodovaní nepostupovali v súlade so základnými zásadami správneho konania a zároveň porušili zásadu rovnosti účastníkov.

12. Žalobca ďalej poukázal na to, že ku dňu podania žaloby v súdnom konaní bola predmetná parcela registra „L.“ parc. č.: XXXX/XXX v pôvodnej výmere 5 624 m², a teda nebola rozdelená. Následne však došlo k jej rozdeleniu a vytvoreniu nových pozemkov, a to parcely registra „L.“, parc. č.: XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 62 m², parcely registra „L.“, parc. č.: XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 427 m², parcely registra „L.“, parc. č.: XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 4116 m². K rozdeleniu pôvodnej parcely a vytvoreniu nových pozemkov, došlo pritom práve na základe aktivity ich predchádzajúceho vlastníka obchodnej spoločnosti TRENTEX Trenčín, spol. s r.o., ktorý má v rámci súdneho konania postavenie žalovaného. Podľa žalobcu I/ dôvodom rozdelenia pôvodnej parcely a vytvorenia nových pozemkov bola príprava územia na jeho ďalšie využitie zo strany tejto obchodnej spoločnosti za účelom umiestnenia stavby. K umiestneniu stavby má pritom dôjsť na základe prvostupňového rozhodnutia, ktoré bolo potvrdené napadnutým rozhodnutím. Podľa žalobcu I/ je teda nepochybné, že v rámci súdneho konania sa posudzuje občianskoprávny nárok žalobcu, ktorý sa priamo týka pozemkov, na ktorých má byť predmetná stavba umiestnená.

13. Žalobca I/ ďalej namietal, že tvrdenie v napadnutých rozhodnutiach žalovaného a prvostupňového orgánu, že námietka žalobcu I/ nie je spôsobilá byť občianskoprávnou námietkou podľa § 137 stavebného zákona, nakoľko žalobca I/ nemá k dnešnému dňu k pozemkom, ktoré sú predmetom daného konania o vydanie územného rozhodnutia (konkrétne ide o parc. č. XXXX/XXX, resp. pozemky, ktoré boli neskôr z tejto parcely vytvorené najmä p.č. XXXX/XXX a p.č. 1384/264) žiadne vlastnícke ani iné práva, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj z nesprávne zisteného skutkového stavu, a toto tvrdenie je v rozpore s administratívnym spisom. Žalobca I/ totiž disponuje vo vzťahu ku všetkým parcelám, ktoré výslovne uviedlo Mesto Trenčín vo svojom odôvodnení iným užívacím právom a síce právom, ktoré zodpovedá vecnému bremenu, a teda má užívacie právo k pozemkom. To, že právo zodpovedajúce vecnému bremenu sa považuje konkrétne za „iné právo k pozemkom“ potvrdzuje aj ustanovenie §139 ods. 1 písm. b) stavebného zákona. Žalobca I/ disponuje k predmetným parcelám uvedeným v napadnutých rozhodnutiach právom zodpovedajúcim vecnému bremenu v podobe práva prechodu peších osôb a prejazdu motorových vozidiel cez dotknuté parcely k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu, a o tejto skutočnosti malo Mesto Trenčín, ako aj žalovaný pri rozhodovaní vedomosť (skutočnosti vyplývajúce z LV). Z uvedeného je zrejmé, že skutkový stav, ku ktorému dospel Stavebný úrad, v žiadnom prípade neobstojí a je v priamom rozpore s obsahom administratívneho spisu, ktorý tvoril podklad pre napadnuté rozhodnutie.

14. Žalobca I/ tiež uviedol, že nesprávne právne posúdenie občianskoprávnej námietky žalobcu I/ zo strany prvostupňového orgánu a žalovaného spočíva v tom, že prvostupňový orgán spočiatku začal konať s námietkou žalobcu ako s námietkou podľa § 137 ods. 1 stavebného zákona, ale následne sa rozhodol, že už nebude kvalifikovať námietky podľa § 137 ods. 1 stavebného zákona. Žalovaný teda nezvolil správny úradný postup, čím konal na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom nesprávne aplikoval právnu normu uvedenú v § 137 ods. 1, 2 a 3 stavebného zákona. V zmysle tohto ustanovenia malo teda Mesto Trenčín ako aj následne žalovaný určiť aj po prejedaní veci v rámci ktorej nedošlo k dohode lehotu, v ktorej má byť určené podanie na súd v spornej veci no najmä, mal konanie prerušiť. Podľa žalobcu I/, tento preukázal, že jeho námietka mohla byť a aj je kvalifikovaná ako občianskoprávna námietka v zmysle ustanovenia §137 stavebného zákona. Skutočnosť, že ako občianskoprávnu námietku žalobcu kvalifikoval a pôvodne aj akceptovalo mesto Trenčín ako prvostupňový orgán preukazuje podľa neho samotný úradný záznam zo dňa 21.10.2021, v ktorom sa na viacerých miestach uvádza, že sa jedná o konanie podľa § 137 stavebného zákona. Podľa žalobcu I/ je teda v priamom rozpore s obsahom administratívneho spisu, keď v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, že námietku žalobcu nemožno kvalifikovať ako námietku občianskoprávnu. Poukázal pritom na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 8 Sžp 6/2011. Podľa žalobcu, ak začal prvostupňový orgán postupovať v súlade s ust. § 137 stavebného zákona, bolo jeho povinnosťou ako aj žalovaného, aby pokračovali aj naďalej v súlade s ustanoveniami § 137 stavebného zákona. Prvostupňové rozhodnutie potvrdené napadnutým rozhodnutím, vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, rovnako tak aj z nedostatočne zisteného skutkového stavu, bolo taktiež v rozpore s obsahom administratívneho spisu a bolo aj nezákonné. Vydaním napadnutého rozhodnutia podľa neho dochádza k obmedzeniu práv žalobcu I/ k pozemkom, ale aj stavbám v jeho vlastníctve, aj k obmedzeniu práv zodpovedajúcich vecným bremenám. Žalobca I/ priamo namietol, že by malo dôjsť k obmedzeniu resp. zrušeniu jeho práv k predmetným pozemkom a s týmto ani nesúhlasil. Uviedol, že z ust. 151p ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že obmedziť vecné práva k cudzej veci (právo zodpovedajúce vecnému bremenu) môže proti vôli žalobcu obmedziť, prípadne zrušiť jedine súd a nie len stavebný úrad, ktorému takéto právo zo žiadneho právneho predpisu nevyplyva. Na základe tejto skutočnosti teda žalovaný podľa neho porušil čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Uviedol tiež, že vecné bremeno k predmetným pozemkom nadobudol už v roku 2004 na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.02.2004, ktorú uzavrel s obchodnou spoločnosťou MERINA a. s. ako predávajúcim. Predmetom kúpnej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva na žalobcu k nehnuteľnosti, a to stavbe súp. č.: XXXX a tiež k nej pripadajúcemu pozemku a zároveň bolo aj zriadené vecné bremeno in rem v prospech žalobcu I/, ktoré je v súčasnosti stále zapísané na LV č. XXX. Vecné bremeno zapísané pod V XXX/XX na základe kúpnej zmluvy, ktorú uzavrel v roku 2011 s obchodnou spoločnosťou MERINA a. s. ako predávajúcim, je v súčasnosti stále zapísané na LV č. XXX, v katastrálnom území D. v časti C Ťarchy, kde je vyznačené. Aj v tomto prípade preto podľa neho dochádza vydaním napadnutého rozhodnutia k obmedzeniu iného užívacieho práva žalobcu bez jeho súhlasu a s touto skutočnosťou sa však žalovaný v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vôbec nezaoberal a ani sa s ňou nevysporiadal, čo tiež zakladá vadu nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia. Na tomto mieste je nutné podotknúť, že v rámci súdneho konania sa aj žalovaný obchodná spoločnosť TRENTEX, spol. s r.o. bráni tým, že žalobca I/ je oprávneným z vecného bremena in rem evidovaného pod č. V XXX/XX čo podľa žalobcu potvrdzuje, že vydaním napadnutého rozhodnutia dochádza k zásahu do práv žalobcu.

15. Podľa žalobcu I/ žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie v rozpore so zákonom a Ústavou SR. Podľa žalobcu I/ ak sa žalovaný nevysporiada s občianskoprávnou námietkou týkajúcou sa vecného bremena súvisiaceho s pozemkom, na ktorom sa má uskutočniť stavba, v súlade s § 137 ods. 1 a 2 stavebného zákona, je rozhodnutie o umiestnení stavby v rozpore so zákonom. Predmetnú skutočnosť podľa neho potvrdil aj Najvyšší súd SR, keď vo svojom rozsudku zo dňa 19.01.2012, sp. zn. 8 Sžp 6/2011, ktoré bolo publikované aj v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. 5/2012 pod č. 103/2012 konštatoval: „Ak sa stavebné orgány v rámci územného konania nevysporiadajú s občianskoprávnou námietkou týkajúcou sa vecného bremena súvisiaceho s pozemkom, na ktorom sa má uskutočniť stavba, v súlade s § 137 ods. 1 a 2 stavebného zákona je rozhodnutie o umiestnení stavby v rozpore so zákonom.“ Žalovaný podľa žalobcu I/ nezistil správne a v dostatočnom rozsahu skutkový stav, keď nevzal do úvahy už existujúce iné právo k predmetným pozemkom žalobcu, ktoré vyplýva aj z administratívneho spisu a do tohto nad rámec svojich právomocí zasiahol, a zároveň nesprávne a v rozpore so zákonom vyhodnotil kvalifikovanú občianskoprávnu námietku vznesenú zo strany žalobcu I/, ktorý poukázal už aj na prebiehajúce súdne konanie a konanie prerušil. Rovnako tak mal povinnosť

vziať do úvahy iné právo k predmetným pozemkom v podobe vecného bremena, ktoré je zapísané aj v katastri nehnuteľností.

16. Žalobca I/ tiež poukázal na to, že ústneho pojednávania konaného dňa 21.10.2021 sa nezúčastnil zo zdravotných dôvodov. Uviedol, že navrhovateľ zmaril aj toto ústne pojednávanie, keď deň pred jeho konaním poslal prvostupňovému orgánu rozsiahlu dokumentáciu, s ktorou sa žalobca nemohol objektívne oboznámiť. Ústne pojednávanie sa malo uskutočniť o 9:00 hod, pričom zo zápisnice spísanej zo strany prvostupňového orgánu bolo ukončené o 10:30, pričom vzhľadom na obsah zápisnice je zrejmé, že ani navrhovateľ sa pojednávania nezúčastnil v čase uvedenom v predvolaní, ale prišiel až po uplynutí času, ako sa malo samotné pojednávanie vykonať. Akceptovanie meškania navrhovateľ a neakceptovanie dôvodu neúčasti zo zdravotných dôvodov je podľa žalobcu I/ v rozpore so zákonom - porušenie zásady rovnosti účastníkov správneho konania.

17. Žalobca I/ namietal aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, keď sa podľa neho žalovaný vo svojom odôvodnení k množstvu argumentov žalobcu I/ nevyjadril. Žalovaný ani neuviedol, či pripustil argumenty žalobcu vo vzťahu k vydaniu napadnutého rozhodnutia. V prípade ak nie, tak žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo také argumenty nepripustil, pričom tieto vymenoval: Poukaz na ust. §139 ods. 1 písm. b) stavebného zákona, poukázanie na Rozsudok Najvyššieho súdu SR, zo dňa 19.01.2012, sp. zn. 8 Sžp 6/2011, tieto nespomenul a ani neodôvodnil, prečo ich nebral do úvahy, tiež neodôvodnil svoje tvrdenie, prečo súdne konanie nie je možné brať ako konanie o predbežnej otázke k územnému konaniu a ani tvrdenie, prečo skutočnosť, že prvostupňový orgán v územnom konaní začal postupovať podľa §137 ods. 1 stavebného zákona, na uvedenom nič nemení. Svoje názory žalovaný podľa žalobcu nepodložil žiadnym právnym predpisom, ktorý by dovolil žalovanému konať tak ako konal.

18. V zmysle vyššie uvedených skutočností je podľa žalobcu I/ zrejmé, že žalovaný okrem všeobecne záväzných právnych predpisov SR porušil aj ustanovenie čl. 41 ods. 1 a ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie, kde sa píše toto: „1) Každý má právo, aby inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote. 2) Toto právo zahŕňa najmä: c) povinnosť administratívy odôvodniť svoje rozhodnutia.“ Počas územného konania Mesto Trenčín aj žalovaný porušili tieto ustanovenia hneď niekoľkokrát, keď zvýhodnili postavenie navrhovateľa územného konania, a absolútne nereagovali na argumenty a odkazy na všeobecne záväzné právne predpisy, ako aj Rozsudok NS SR a vydali svojvoľne napadnuté rozhodnutie, bez akéhokoľvek relevantného odôvodnenia, v ktorom by sa vysporiadali s argumentmi žalobcu I/. Žalovaný porušil aj právo žalobcu I/ na dobrú správu vecí verejných, čo taktiež odôvodňuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe žalobcu I/

19. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe najprv zhrnul žalobné body žalobcu I/ uvedené v žalobe, stručne zopakoval priebeh administratívneho konania a zopakoval svoje odôvodnenie vo vzťahu k odvolaniu žalobcu I/ uvedené v napadnutom rozhodnutí (bod 7. tohto rozsudku), čo odôvodnil tým, že odvolacie dôvody sú v podstatnej miere zhodné s dôvodmi uvedenými v správnej žalobe, a preto ich zopakoval. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu I/, že sa dostatočne nevysporiadal s jeho argumentmi uvedenými v odvolaní. Žalovaný nespochybnil, že vecné bremeno, na ktoré poukazoval žalobca I/ v odvolaní je iným právom podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona, toto konštatovanie však podľa neho nemení nič na tom, že územným rozhodnutím sa len vytvára právny základ pre stavebné povolenie, t. j. k porušeniu, či k obmedzeniu vecného bremena žalobcu týmto územným rozhodnutím nemôže reálne dôjsť. Rovnako nebolo potrebné osobitne sa vysporiadať s rozsudkom najvyššieho súdu, na ktorý poukazoval žalobca, vzhľadom na to, že námietku žalobcu, že prebieha súdne konanie, ktorého rozhodnutie má zásadný vplyv na prvostupňové rozhodnutie, nemožno vyhodnotiť ako občianskoprávnu námietku v územnom konaní, nakoľko súdne konanie nepredstavuje vo vzťahu k územnému konaniu predbežnú otázku alebo inú prekážku územného konania, a to s ohľadom aj na charakter územného rozhodnutia.

Replika žalobcu I/

20. Žalobca I/ k vyjadreniu žalovaného vo svojom vyjadrení opätovne uviedol, že keď prvostupňový orgán začal konať v zmysle § 137 stavebného zákona, bol z tohto dôvodu aj povinný postupovať zákonom

uvedeným postupom podľa § 137 stavebného zákona. Keď tak neurobil, porušil princíp legitímneho očakávania uvedený v čl. 1. ods. 1 Ústavy SR, a najmä princíp legality v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Žalobca I/ poukázal na to, že žalovaný ani len o občianskoprávnej námietke nerozhodol akýmkoľvek výrokom, a zároveň absolútne vôbec žiadnym spôsobom neodôvodnil, z akého dôvodu prestal zrazu konať podľa § 137 stavebného zákona. Podľa žalobcu, keď sa začalo konať o občianskoprávnej námietke, tak bol prvostupňový orgán povinný aj toto konanie skončiť podľa § 137 ods. 1 a nasled. stavebného zákona. Na základe tohto bolo nezákonne odňaté žalobcovi I/ právo konať pred správnym orgánom, keď mu nebolo možné sa vyjadriť k námietkam uvedeným k námietke zo strany účastníka, ktoré boli doručené zo strany účastníka deň pred pojednávaním občianskoprávnej námietky, pričom žalobca mal eminentný záujem sa k tomuto vyjadriť. Týmto došlo k porušeniu § 191 ods. 1 písm. g) SSP. Podľa žalobcu I/ žalovaný absolútne nezdôvodnil, prečo zrazu prestal konať podľa § 137 stavebného zákona. Z tohto dôvodu je podľa neho prvostupňové rozhodnutie a napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné. Podľa žalobcu I/ už umiestnením stavby bolo obmedzené právo na užívanie vecného bremena v podobe práva prechodu k jeho pozemkom cez predmetnú parcelu, na ktorých bude umiestnená stavba OC Kaufland.

Zhrnutie argumentov žalobcu II/ – žalobné body

21. Žalobca II/ podal správnu žalobu proti rozhodnutiu žalovaného, ktorú odôvodnil tým, že rozhodnutie a postup žalovaného považuje za nezákonné z dôvodu, že vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, že je nepreskúmateľné a že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci. Žalobca II/ uviedol, že uvedeným rozhodnutím bolo priamo dotknuté jeho vlastnícke právo a právo podnikateľ. Rozhodnutie o umiestnení stavby a následné prispôbenie dopravného napojenia cez kruhový objazd, pod ktorým sú pozemky žalobcu II/, samo o sebe predstavuje možnosť priameho ohrozenia vlastníckeho práva. Poukázal na to, že zaťaženosť cestnej komunikácie počtom motorových vozidiel sa vplyvom umiestnenia stavby zvýši. Mal za to, že pozemky pod kruhovým objazdom je potrebné posudzovať ako jeden celok, nakoľko kruhový objazd slúži len jednému účelu, aby bolo možné dopravne stavbu napojiť. Žalobca II/ ďalej tvrdil, že existuje možnosť, že vydaním rozhodnutia bude zmarený jeho podnikateľský úmysel a že mu bolo znemožnené, aby bolo vydané územné rozhodnutie k umývaciemu centru RED – BOX pri OC MAX. Žiadal napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Navrhol tiež prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 12S/5/2022, v ktorom bolo správnu žalobou napadnuté rozhodnutie potvrdené žalovaným rozhodnutím č. OU-TN-OVBP2-2021/034058-002 zo dňa 25.11.2021, ktorým Mesto Trenčín odmietlo žalobcovi II/ priznať postavenie účastníka konania v predmetnom územnom konaní.

Vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe žalobcu II/

22. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zhrnul odvolacie dôvody žalobcu II/, zhrnul priebeh administratívneho konania a zopakoval svoje odôvodnenie vo vzťahu k odvolaniu žalobcu II/ uvedené v napadnutom rozhodnutí (bod 8. tohto rozsudku). Uviedol, že žalobca II/ v správnej žalobe argumentuje obdobne ako v správnej žalobe smerujúcej proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-TN-OVBP2-2021/034058-002 zo dňa 25.11.2021, právoplatné dňa 30.11.2021 (sp. zn. Krajského súdu v Trenčíne 13S/5/2022) a vzhľadom na uvedené žalovaný poukázal na argumentáciu uvedenú vo svojom rozhodnutí č. OU-TN-OVBP2-2021/034058-002 zo dňa 25.11.2021, právoplatné dňa 30.11.2021.

Replika žalobcu II/

23. Žalobca II/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného, že žalobca nie je účastníkom územného konania z dôvodu, že nepreukázal, že by bol vydaním rozhodnutia žalovaného ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch, uviedol, že priamu dotknutosť preukázal už niekoľkokrát, ako napríklad následnou nemožnosťou vydania územného rozhodnutia pre stavbu s názvom „Umývacie centrum RED-BOX“ a mnohými ďalšími skutočnosťami, keďže nebude môcť už realizovať jeho podnikateľský zámer s Umývacím centrom a pozemky pod kruhovým objazdom budú dopravne omnoho zaťaženejšie, než doposiaľ. K tvrdeniu, že pozemky žalobcu II/ sa nachádzajú pod verejnou cestou, a z toho dôvodu nebude zmenený účel využitia pozemkov vo vlastníctve žalobcu II/ uviedol, že síce nadobudol vlastnícke právo k pozemkom pod kruhovým objazdom, no tieto pozemky nadobudol bez toho, že budú tieto pozemky tak neprímerane dopravne zaťažené. Rovnako tak je nesporné, že už na predmetný kruhový objazd, pod ktorým sú pozemky žalobcu, už nebude môcť byť napojená žiadna iná stavba, pretože by

predmetný kruhový objazd už kapacitne nevyhovoval na ďalšie napojenie inej stavby. Poukázal tiež na vzájomné súvislosti s paralelne prebiehajúcim konaním o prestavbe celej okružnej križovatky, ktoré bolo zo strany ďalšieho účastníka I/ a obchodnej spoločnosti TM real, spol. s r.o. oddelené od seba, aby žalobca nemohol účinne hájiť svoje práva. Stavebník začal vykonávať prestavbu kruhového objazdu na základe ohlásenia, pričom mal podľa žalobcu II/ postupovať na základe stavebného povolenia. O tomto konaní prebieha aj ďalšie paralelné súdne konanie na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn.: 13S/112/2021. K tvrdeniu žalovaného, že žalobca II/ nepreukázal, ako konkrétne bude negatívne dotknutá stavba Umývacieho centra tým, že bolo vydané napadnuté rozhodnutie, uviedol, že vzhľadom k tomu, že stavba by mala byť napojená na dopravnú komunikáciu cez kruhový objazd cez pozemky žalobcu II/ je silným zásahom do užívania tým, že v dôsledku toho nebude kapacitne kruhový objazd vyhovovať a postačovať na napojenie aj ďalšej stavby Umývacieho centra. Ďalej žalobca I/ tvrdil, že bolo začaté so stavbou OC Kaufland, hoci na to stavebník nemal žiadne stavebné povolenie. Poukázal na novší Záver zo ŠSD, ktorý podľa neho jednoznačne vyslovil, že prebiehajú stavebné práce zo strany účastníka, resp. stavebníka, ktoré podliehajú stavebnému povoleniu, no na tieto stavebné práce nemali stavebné povolenie.

Ďalšie vyjadrenia účastníkov konania

24. Ďalší účastník I/ k žalobe žalobcu II/ uviedol, že druhostupňové územné rozhodnutie je vecne správne, pretože vychádza zo správneho právneho posúdenia a dostatočne zisteného skutkového stavu obsiahnutého v administratívnom spise. Uviedol, že prvostupňový orgán nebol povinný prerušiť územné konanie z dôvodu občianskoprávnej námietky podľa § 137 ods. 2 stavebného zákona alebo začatia konania o predbežnej otázke podľa § 29 ods. 2 správneho poriadku, pretože námietka žalobcu I/ nespĺňa predpoklady občianskoprávnej námietky, a zároveň výsledok konania 12C/3/2020 pre územné konanie nepredstavuje relevantnú predbežnú otázku. Ďalej uviedol, že argumentácia žalobcu I/, že hoci v námietke poukazoval na ešte neexistujúce vecné bremená, v čase podania týchto námietok disponoval aj právami z iných, už existujúcich vecných bremien, nie je právne relevantná, pretože vo vzťahu k existujúcim vecným bremenám neuplatnil žiadne námietky, aj keď bol na ne riadne vyzvaný a poučený, že ak nebudú riadne a včas uplatnené, nebude sa na ne prihliadať. Podľa ďalšieho účastníka konania I/ prvostupňový orgán nemohol prekvalifikovaním námietky žalobcu I/ porušiť princíp právnej istoty, pretože správny orgán nie je viazaný svojou právnou kvalifikáciou v priebehu konania, ale až oznámeným rozhodnutím. Prvostupňový orgán tiež podľa neho neporušil zásadu rovnosti účastníkov konania. Ďalší účastník konania I/ ďalej argumentoval, že rozhodnutie žalovaného je riadne preskúmateľné, pretože jeho závery sú relevantne odôvodnené. V ďalšom podaní ďalší účastník konania I/ v podstate zopakoval argumentáciu uvedenú vyššie.

25. Ďalší účastník I/ k žalobe žalobcu II/ uviedol, že žalobca II/ nemá aktívnu žalobnú legitimáciu, pretože v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného nebol účastníkom predmetného konania; žaloba je neprípustná, pretože žalobca II/ nepodal odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu v lehote na podanie odvolania, t.j. nevyčerpal riadne opravné prostriedky; napadnuté rozhodnutie je vecne správne, pretože vychádza zo správneho právneho posúdenia a dostatočne zisteného skutkového stavu; napadnuté rozhodnutie je riadne preskúmateľné, pretože jeho závery sú relevantne odôvodnené. Navrhol žalobu žalobcu II/ odmietnuť. V ďalšom vyjadrení k vyjadreniam žalobcu II/ ďalší účastník konania I/ opakovane poukazoval na argumenty uvedené vo svojom predchádzajúcom vyjadrení.

26. Žalobca I/ k vyjadreniu ďalšieho účastníka I/ uviedol, že má jednoznačne za to, že splnil všetky nevyhnutné predpoklady k tomu, aby bolo o jeho námietke rozhodované ako o občianskoprávnej námietke. Nakoniec toho názoru bol aj prvostupňový správny orgán, keď sa aj začalo konanie o občianskoprávnej námietke. Týmto konaním teda prvostupňový orgán potvrdil, že išlo o občianskoprávnu námietku, a teda je celá argumentácia účastníka absolútne právne irelevantná, pretože sám prvostupňový orgán potvrdil opodstatnenosť a prípustnosť námietky žalobcu. K právnej analýze možnosti využitia § 137 Stavebného zákona priloženej ďalším účastníkom I/ uviedol, že táto je irelevantná a podľa žalobcu I/ aj nesprávna. Znovu poukázal na Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Sžp 6/2011 zo dňa 19.01.2012, pričom opakovane uvádzal, že pokiaľ prvostupňový orgán začal konanie o občianskoprávnej námietke žalobcu I/ podľa § 137 Stavebného zákona, mal v tomto konaní pokračovať podľa tohto ustanovenia. Ak tak neurobil, rozhodol spolu so žalovaným v rozpore so zákonom a princípom legality uvedeným v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Žalobca I/ ďalej spochybňoval návrhy viacerých zmlúv, ktoré ďalší účastník I/ resp. spoločnosť TM real spol. s r.o. žalobcovi I/ predkladala

ohľadom zriadenia vecných bremien na viaceré pozemky a postup pri ich predkladaní. Namietal tiež opakovane obsah zápisnice o ústnom pojednávaní zo dňa 21.10.2021, tvrdil, že sa nemohol zúčastniť prejednávania zo zdravotných dôvodov, čo dal na vedomie prostredníctvom telefonického rozhovoru s pracovníčkou Mesta Trenčín, p. O. E. P.. Navrhol pritom ako dôkaz vypočuť p. O. E. P.. Žalobca I/ ďalej uviedol, že prvostupňový orgán mal v prvostupňovom rozhodnutí odôvodniť, prečo nepostupoval ďalej v konaní o občianskoprávnej námietke podľa § 137 stavebného zákona, čo neurobil, a preto je podľa neho toto rozhodnutie nezákonné. K tvrdeniu ďalšieho účastníka konania 1/, že podľa Záverov štátneho stavebného dohľadu zo dňa 29.10.2021 mali na predmetnej stavbe prebiehať len úpravové práce a geologický prieskum, uviedol, že podľa vedomostí žalobcu mal byť vydaný nový záver zo štátneho stavebného dohľadu, kde malo byť vyslovené, že na stavbe už prebiehali stavebné práce, ktoré boli vykonávané nezákonne bez stavebného povolenia. Žalobca v tomto podaní tiež doplnil žalobu o žalobný bod uvedený v § 191 ods. 1. písm. g) SSP, a to, že vydaním napadnutého rozhodnutia došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred orgánom verejnej správy, pretože sa žalobca nemohol vyjadriť k podkladom zaslaným ďalším účastníkom 1/ deň pred ústnym pojednávaním, ktoré sa malo konať dňa 29.10.2021. Ohľadom nepreskúmateľnosti prvostupňového rozhodnutia žalobca I/ doplnil, že prvostupňový orgán vo svojom rozhodnutí neuviedol, prečo začal konať o občianskoprávnej námietke žalobcu I/ podľa § 137 stavebného zákona a následne v tomto konaní nepokračoval a vyhodnotil ju tak, že nejde o občianskoprávnu námietku.

27. Žalobca II/ k vyjadreniu ďalšieho účastníka 1/ uviedol, že s ním nesúhlasí, pričom dôvodil obdobne ako v podanej správnej žalobe. Tiež uviedol, že odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v lehote na podanie odvolania počítanej od doručenia rozhodnutia žalobcovi II/ do vlastných rúk a nie podľa lehoty počítanej podľa doručovania verejnou vyhláškou. K tvrdeniam, že pozemky žalobcu II/ sú vzdialené desiatky metrov od pozemkov dotknutých územným konaním uviedol, že tento argument je absolútne nerelevantný, pretože žalobca II/ preukázal, že by sa mal kruhový objazd, cez ktorý je napojené OC Kaufland posudzovať ako jeden celok, a ako jedno cestné teleso, a z hľadiska tohto tvrdenia je podľa neho absolútne irelevantné, či sú pozemky pod týmto cestným telesom bezprostredne susediace, alebo sú vzdialené pár desiatok metrov. Ďalej sa žalobca II/ vyjadroval k stavbe OC Kaufland, ktorá má stáť na parcele 1379, a tiež znovu argumentoval, prečo je potrebné prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 12S/5/2022.

28. Ďalší účastník konania 1/ k vyjadreniam žalovaného uviedol, že k nim nemá pripomienky a v plnom rozsahu zotrváva na svojej argumentácii uvedenej v predchádzajúcich vyjadreniach k žalobám ako aj k ďalším vyjadreniam žalobcov.

29. Ďalší účastník konania 11/ vo svojom vyjadrení zo dňa 23.03.2023 uviedol, že predmetom a podstatou žaloby je záväzkovo-právny spor medzi žalobcom a vedľajšími účastníkmi súdneho konania, a preto sa k podstate sporu vyjadrovať nebude. Avšak vyjadril sa k iným skutočnostiam. Potvrdil tvrdenia žalobcu, že došlo k viacerým zvláštnym okolnostiam, ktorých ústrednou postavou bola spoločnosť TM Real, ktorá prevzala majetkové práva po pôvodných vlastníkoch areálu Merina a veľmi zvláštne rozhodnutia mesta Trenčín a odvolacích orgánov, ktoré jednoznačne neboli objektívne, ale jemu z neznámych dôvodov zneli v prospech spoločnosti TM Real. Uviedol, že má znalosť, že vedenie mesta Trenčín podporovalo tento projekt. Aj v iných prípadoch v pôvodnom areáli Merina došlo podľa neho k zvláštnym konaniam, konkrétne zisťovacie konanie pre prevádzkovo súvisiaci projekt „Občianska vybavenosť“, ktorý je dopravne napojený cez komunikácie, ktoré sú predmetom tohto sporu. Vlastníkom stavieb je už spoločnosť TM Real, ale navrhovateľom je spoločnosť Senginer SK. V rozhodnutí zo zisťovacieho konania sa uložili podmienky zachovania národných kultúrnych pamiatok Energocentrály a konkludentne aj Sovičky, pričom Krajský pamiatkový úrad vydal záväzné stanovisko, v ktorom požadoval zachovanie nielen týchto pamiatok ale celého bloku budov, ktoré mali tvoriť typický charakter industriálnej zástavby v danej lokalite. Napriek tomu však mesto Trenčín vydalo búracie povolenie č. MSÚTNÚSzaŽP/2022/34484/20241/DUD, ktorým povolilo zbúrať Sovičku, ktorá už zbúraná bola ako aj Energocentrálu; v týchto konaniach už Krajský pamiatkový úrad dal súhlas s búraním. V tejto veci sme taktiež podali trestné oznámenie na úradníkov, ktoré bolo však odmietnuté. Uviedol, že kauza búranie Meriny zároveň získala aj celospoločenskú pozornosť. Aj z uvedeného je podľa neho zrejmé, že spoločnosť TM Real postupuje spôsobom, kedy odstraňuje všetky „prekážky“ brániace realizácii komerčného zhodnotenia pozemkov novou výstavbou, pričom legálnosť a legitimita týchto krokov je zjavne sporná a minimálne morálne pochybná a utilitárny pri tom boli vždy úradníci mesta Trenčín ako prvostupňový stavebný úrad a Okresný úrad Trenčín ako odvolací druhostupňový orgán. Poukázal na

zneužívanie práva zo strany štátnych orgánov, ktoré nesledujú ani verejný záujem, ale ani vyvážené a nestranné rozhodovanie o subjektívnych právach účastníkov konania. Zneužívanie práva, ktoré v údajnom celospoločenskom záujme hospodárskeho alebo územného rozvoja mesta v skutočnosti sleduje len konkrétny ekonomický prospech jedného zo subjektov, ktorý je nositeľom projektu, ktorý je údajne v tomto celospoločenskom záujme. Tým sa otvára podľa neho aj dôležitá otázka o korupcii.

30. Žalobcovia I/ a II/ zároveň s podanými žalobami navrhli, aby Krajský súd v Trenčíne priznal správnej žalobe odkladný účinok. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 13S/25/2022-129 zo dňa 19. mája 2022 návrh žalobcu I/ na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 13S/26/2022-130 zo dňa 23. mája 2022 návrh žalobcu II/ na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol.

31. Krajský súd v Trenčíne následne uznesením č. k. 13S/25/2022-189 zo dňa 08. novembra 2022 podľa § 65 ods. 3 SSP spojil konania vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 13S/25/2022 (konanie o žalobe žalobcu I/) a sp. zn. 13S/26/2022 (konanie o žalobe žalobcu II/) na spoločné konanie, ktoré sa ďalej bude viesť pod sp. zn. 13S/25/2022.

32. Zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“) bol zriadený Správny súd v Banskej Bystrici. Podľa § 3 ods. 3 písm. a) zákona č. 151/2022 Z. z. výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Trenčíne, Krajského súdu v Žiline na Správny súd v Banskej Bystrici. Z uvedeného dôvodu vec pôvodne vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod spisovou značkou 13S/25/2022, prešla od 1. júna 2023 do pôsobnosti Správneho súdu v Banskej Bystrici, kde je vedená pod novou spisovou značkou: TN-13S/25/2022.

Posúdenie veci správnym súdom

33. Správny súd vo veci nariadil pojednávanie podľa § 107 ods. 1 písm. a) SSP na 03.04.2024, nakoľko o jeho nariadenie požiadali žalobcovia I/ a II/. Na predmetnom pojednávaní právny zástupca žalobcov zopakoval žalobné body uvedené v žalobách, pričom na pojednávaní predložil súdu návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o kasačnej sťažnosti vedeného na Najvyššom správnom súde SR pod sp. zn. 4Svk/44/2023, ktoré je vedené kasačným súdom na základe podanej kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 13S/5/2022 zo dňa 07.02.2023. Podaný návrh na prerušenie odôvodnil tým, že reflektuje na novú situáciu, keďže rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 13S/5/2022 zo dňa 07.02.2023 nadobudol právoplatnosť. Uviedol, že v zásade je to rovnaký návrh na prerušenie konania, aký bol podaný v žalobe v súvislosti s prebiehajúcim konaním pred správnym súdom v Trenčíne. Mal za to, že je dôležité, aby bolo rozhodnuté najskôr o tom, či žalobca II/ má mať postavenie účastníka konania v územnom konaní. Na záver pojednávania právny zástupca žalobcu uviedol, že po dohode so žalobcom II/ berie návrh na prerušenie konania na čas do právoplatného skončenia konania o kasačnej sťažnosti vedeného na Najvyššom správnom súde SR pod sp. zn. 4Svk/44/2023 späť. Navrhol tiež vykonať dôkaz výsluchom pracovníčky úradu O. E. P. tak, ako navrhol v písomnom podaní zo dňa 27.05.2022. Mala by sa vyjadriť k okolnostiam, keď sa nedostavil žalobca k výsluchu.

34. Správny súd vecne príslušný podľa § 10 SSP a miestne príslušný podľa § 13 ods. 1 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového orgánu verejnej správy vrátane konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že žaloba žalobcu I/ nie je dôvodná.

35. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

36. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

XXXX/XX, XXXX/XXX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XXX, všetky katastrálne územie D., mesto Trenčín, tak ako je to zakreslené vo výkrese č. L.X. – Situácia stavebných objektov, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozhodnutia pre účastníkov konania.

47. Žalobca v žalobe v prvom rade poukázal na to, že v súčasnosti stále prebieha súdne konanie vedené na Okresnom súde Trenčín, pod sp. zn. 12C/3/2020, v právnej veci žalobcu I/ proti žalovanému TRENTEX Trenčín spol. s r.o., o zriadenie vecného bremena, ktorým sa žalobca I/ domáha, aby súd zriadil vecné bremeno na nehnuteľnosť – parcelu reg. „L.“ č. XXXX/XXX, zastavané plochy a nádvoría, o výmere 4.649m², všetky pre k.ú. D., zapísané na LV č. XXXX, na Okresnom úrade Trenčín – odbor katastra, v podiele 1/1 v prospech vlastníka nehnuteľnosti – budova na skladovanie súp. č. XXXX postavená na parcele reg. „L.“ č. XXXX/XX, pre k.ú. D., zapísané na LV č. XXXX. Na základe uvedeného žiadal, aby prvostupňový orgán konanie prerušil, pretože podľa neho ide o predbežnú otázku, ktorú nie je Mesto Trenčín oprávnené riešiť, a z dôvodu tohto prebiehajúceho súdneho konania mal prvostupňový orgán podľa neho predmetné územné konanie prerušiť v zmysle § 137 ods. 2 stavebného zákona, resp. podľa § 29 ods. 1 správneho poriadku. Správny súd poukazuje na ust. § 137 ods. 1 stavebného zákona, podľa ktorého stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona, sa pokúsia vždy aj o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej správy. Z uvedeného ustanovenia vyplývajú dve podmienky pre konanie podľa tohto ustanovenia stavebného zákona, ktoré musia byť kumulatívne splnené. Prvou je, že má ísť o námietky, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, a druhou, že zároveň prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu. Správny súd má za to, že v predmetnej veci nie je splnená ani jedna z týchto podmienok.

48. V prvom rade podľa § 137 ods. 1 stavebného zákona má ísť o námietku vyplývajúcu z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, t. j. vlastnícke alebo iné právo k pozemku musí existovať, aby z neho bolo možné vyvodiť a podať možnú občianskoprávnú námietku v zmysle tohto ustanovenia. Žalobca podal predmetnú námietku z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania vedeného na Okresnom súde Trenčín, pod sp. zn. 12C/3/2020, v ktorom žiada ešte len o zriadenie vecného bremena na pozemky, na ktorých má byť umiestnená stavba podľa napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že žalobca sa predmetnou námietkou uplatnenou na prvostupňovom orgáne domáhal postupu podľa §137 ods. 1 stavebného zákona na základe iného práva k nehnuteľnosti, ktoré ešte v danom čase neexistovalo a hypoteticky mohlo, ale nemuselo vzniknúť v budúcnosti na základe rozhodnutia v konaní vedenom Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 12C/3/2020. Žalobca I/ teda vlastníckym ani iným právom k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam reálne v súčasnosti nedisponuje a nedisponoval ním ani v čase podania tejto námietky na prvostupňovom orgáne ani v čase vydania prvostupňového rozhodnutia či rozhodnutia žalovaného.

49. Druhou podmienkou pre konanie v zmysle §137 ods. 1 stavebného zákona je skutočnosť, že tieto námietky prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu. V zmysle § 33 ods. 1 na územné konanie je príslušný stavebný úrad, ktorým je v danom prípade Mesto Trenčín. V predmetnej veci stavebný úrad rozhodoval o umiestnení stavby, z čoho mu vyplýva aj právomoc vyhodnocovať námietky týkajúce sa vlastníckych a iných práv k pozemkom, t.j. aj vecných bremien viažucich sa k pozemkom, ktorých sa dané územné konanie týka. Námietky žalobcu teda neprekračovali rozsah právomoci stavebného úradu. Navyše žalobca I/ vlastníckym ani iným právom k pozemkom parc. č. XXXX/XXX, resp. k pozemkom, ktoré boli neskôr z tejto parcely vytvorené, t.j. p. č. XXXX/XXX a p. č. XXXX/XXX, v čase podania jeho námietky ako ani v čase vydania prvostupňového rozhodnutia nedisponoval.

50. Žalobca tiež poukazoval na § 29 ods. 1 správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke. Správny súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že v predmetnej veci sa nejedná o predbežnú otázku v súvislosti s predmetným územným konaním, ktorá by mala zásadný význam pre toto konanie a na základe ktorej by prvostupňový orgán musel prerušiť územné konanie. Správny súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 22/02 zo dňa 06.03.2002, z ktorého vyplýva, že rozhodnutím o umiestnení stavby nemôže reálne dôjsť k porušeniu vlastníckych alebo iných práv, pretože z charakteristiky rozhodnutia o umiestnení stavby vyplýva, že ide o rozhodnutie, ktorým sa stavba priamo nerealizuje (k jej realizácii dochádza na základe stavebného povolenia – osobitného rozhodnutia vydaného v stavebnom konaní, resp. na základe ohlásenia stavebnému úradu v určitých zákonom ustanovených prípadoch). Rozhodnutím o

umiestnení stavby sa vytvára len právny základ pre rozhodnutie o realizácii stavby, ku ktorej môže, ale nemusí v budúcnosti dôjsť, čo vyplýva aj z časovej platnosti rozhodnutia o umiestnení stavby. S uvedeným názorom Ústavného súdu sa stotožnil aj Najvyšší súd SR, napr. v Rozsudku sp. zn. 3Sžp/1/2010 zo dňa 29. 03.2011. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že rozhodnutím o umiestnení stavby žalobca I/ nemôže byť priamo dotknutý na svojich právach, keďže rozhodnutím môže byť priamo dotknutý len ten, koho právne postavenie môže byť po vydaní rozhodnutia iné, ako pred vydaním tohto rozhodnutia. V zmysle § 39a ods. 1 stavebného zákona rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Na základe rozhodnutia o umiestnení stavby však nie je možné stavbu realizovať. To je možné až na základe právoplatného stavebného povolenia vydaného v stavebnom konaní. Územné konanie teda predchádza stavebnému konaniu a rozhodnutie o umiestnení stavby je právnym základom pre stavebné povolenie. Z uvedeného vyplýva, že ak má po rozhodnutí o umiestnení stavby nasledovať ďalšie rozhodnutie, na základe ktorého až bude môcť byť stavba uskutočňovaná, nemôže byť samotným rozhodnutím o umiestnení stavby, ktorým je stavba iba právne umiestňovaná na stavebnom pozemku, žalobca I/ priamo dotknutý na svojich právach. Na základe uvedeného tak nebol dôvod na to, aby prvostupňový orgán prerušil územné konanie do vydania rozhodnutia v konaní vedenom Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 12C/3/2020, keďže v tomto konaní o žiadosti žalobcu I/ na zriadenie vecného bremena nejde o predbežnú otázku, ktorá by mala vplyv na územné konanie a na vydanie územného rozhodnutia.

51. K námietke žalobcu I/, že pokiaľ už prvostupňový orgán začal konať podľa § 137 stavebného zákona, a teda posúdil jeho námietku v zmysle tohto ustanovenia, mal toto konanie podľa § 137 aj ukončiť, t. j. prerušiť konanie v zmysle § 137 ods. 2 stavebného zákona, správny súd uvádza, že skutočnosť, že prvostupňový orgán pozval žalobcu I/ a navrhovateľa (ďalší účastník konania 1/) listom č. ÚSŽPDI 2021/1618/108956/60-Dud zo dňa 28.09.2021 na ústne pojednávanie vo veci pokusu o vzájomnú dohodu (zmier) dotknutých strán v zmysle § 137 ods. 1 stavebného zákona na deň 21.10.2021, ktorého sa žalobca I/ nezúčastnil, a teda k dohode nedošlo, neznamena, že prvostupňový orgán mal automaticky postupovať v zmysle §137 ods. 2 stavebného poriadku a konanie prerušiť. Správny súd uvádza, že stavebný úrad musí dôsledne vyhodnocovať charakter podaných námietok, a to, či ide skutočne o občianskoprávne námietky a tieto skutočnosti skúma počas celého konania. Len zo samotnej skutočnosti, že prvostupňový orgán pozval žalobcu I/ a ďalšieho účastníka 1/ ako navrhovateľa na ústne pojednávanie ohľadom pokusu o zmier v zmysle § 137 ods. 1 stavebného zákona nemožno automaticky vyvodit', že skutočne ide o občianskoprávnu námietku v zmysle § 137 ods. 1 stavebného zákona. Takéto konanie nie je pre prvostupňový orgán záväzné a neznamena, že by po začatí takéhoto konania už nemal skúmať splnenie podmienok pre takéto konanie. Prvostupňový orgán práve z dôvodu, že tieto podmienky skúmal počas celého územného konania, dospel k záveru, že nejde o občianskoprávnu námietku v zmysle § 137 ods. 1 stavebného poriadku a výsledok vyhodnotenia týchto námietok žalobcu I/ ako aj odôvodnenie ich posúdenia uviedol v prvostupňovom rozhodnutí. Podľa správneho súdu tak prvostupňový orgán a následne žalovaný dospeli k správne záveru, že nejde o občianskoprávnu námietku a nebol preto daný postup podľa § 137 stavebného zákona.

52. Správny súd tiež poukazuje na to, že ak by aj prebehlo ústne pojednávanie ohľadom pokusu o zmier za účasti navrhovateľa a žalobcu I/ podľa § 137 stavebného zákona, aj v takom prípade by prvostupňový orgán musel znovu prehodnotiť charakter podanej námietky a až keď by aj po konaní pokusu o zmier, ktorý by nebol úspešný, dospel k záveru, že ide o občianskoprávnu námietku, o ktorej nemá právomoc konať, až potom by mal postupovať podľa § 137 ods. 2 stavebného zákona a konanie prerušiť. Pokiaľ by však po konaní pokusu o zmier dospel k záveru, že nejde o takúto občianskoprávnu námietku, rozhodol by o nej sám a svoje rozhodnutie by odôvodnil vo vydanom rozhodnutí, kde by sa s takouto námietkou vysporiadal. Tak to urobil v tomto prípade aj prvostupňový orgán, keď námietku žalobcu I/ po neúspešnom pokuse o zmier v zmysle § 137 ods. 1 stavebného zákona opätovne preskúmal a vyhodnotil ako námietku, ktorá nie je občianskoprávnou námietkou a s jej vyhodnotením sa vysporiadal v prvostupňovom rozhodnutí, kde predmetnú námietku žalobcu po uvedení jej vyhodnotenia zamietol. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 10Sžk//6/2021 zo dňa 31.05.2022, v ktorom sa uvádza: „Ak niektorý z účastníkov konania uplatní námietku podľa § 137 stavebného zákona, v prvom rade musí stavebný úrad posúdiť povahu vznesených námietok vyplývajúcich z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom. Tieto môžu byť prekračovať rozsah právomoci stavebného úradu, alebo nie. V prípade, ak vznesené námietky neprekračujú rozsah právomoci stavebného úradu, situácia je jednoduchá, keďže stavebný úrad je

príslušný (a zároveň povinný) o nich rozhodnúť sám, alebo v súčinnosti spolupôsobiacich orgánov štátnej správy. Jedná sa napríklad o námietky týkajúce sa územnotechnického alebo stavebnotechnického riešenia, resp. námietky týkajúce sa odstupov, hlučnosti, prašnosti či iného znečistenia, oslňovania alebo tienenia už existujúcim stavbám (tzv. námietky budúcich imisii). Treba zdôrazniť, že zákon nemá na mysli rozhodnutie formou samostatného rozhodnutia resp. samostatného výroku, ale formou vlastného úsudku, ktorý sa pretaví do odôvodnenia rozhodnutia vydaného v konaní, v ktorom bola námietka podľa § 137 Stavebného zákona vznesená. Úsudok môže byť následne preskúmaný v rámci konania o riadnych resp. mimoriadnych opravných prostriedkoch o rozhodnutí vo veci samej. Problémovejším okruhom sú námietky, ktoré rozsah právomoci stavebného úradu prekračujú. Z dikcie § 137 ods. 1 a 2 stavebného zákona vyplýva stavebnému úradu v prvom rade povinnosť pokúsiť sa o dosiahnutie dohody medzi účastníkmi konania, ktorá za predpokladu úspechu odbremení stavebný úrad od ďalšieho posudzovania vznesenej námietky a ten môže vo veci rozhodnúť. V prípade ak ku dohode medzi účastníkmi konania nedôjde, stavebný úrad musí pristúpiť k úvahám, či sa jedná o námietku, ktorá za predpokladu jej dôvodnosti by znemožnila uskutočniť požadované opatrenie alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme. Opäť, ak by si stavebný úrad zodpovedal túto otázku negatívne a teda by nezistil takúto námietku, môže vo veci rozhodnúť sám, no svoje úvahy musí premietnuť do odôvodnenia rozhodnutia (aby mohli byť následne preskúmané v rámci prípadného konania o riadnych resp. mimoriadnych opravných prostriedkoch). Až keď stavebný úrad kladne posúdi vznesenú námietku prekračujúcu jeho právomoc ako takú, ktorá by za predpokladu jej dôvodnosti znemožnila uskutočniť požadované opatrenie alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme, odkáže stavebný úrad navrhovateľa námietky na súd resp. iný príslušný orgán a stavebné konanie preruší na lehotu, ktorú sám určí.“ Z uvedeného podľa správneho súdu jednoznačne vyplýva, že prvostupňový orgán postupoval správne, keď rozhodol o námietke žalobcu I/ sám a vysporiadal sa s ňou v prvostupňovom rozhodnutí, a to napriek tomu, že začal konanie podľa § 137 ods. 1 stavebného zákona pokusom o zmier. Prvostupňový orgán však nebol povinný v tomto konaní pokračovať, ako to tvrdí žalobca, ale uvedenú námietku správne opätovne posúdil a keď dospel k záveru, že nejde o občianskoprávnu námietku, vysporiadal sa s ňou v prvostupňovom rozhodnutí.

53. Žalobca tiež poukázal na to, že ku dňu podania žaloby v súdnom konaní bola predmetná parcela registra „L.“ parc. č.: XXXX/XXX v pôvodnej výmere 5 624 m². Následne došlo k jej rozdeleniu a vytvoreniu nových pozemkov, a to parcely registra „L.“, parc. č.: XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 62 m², parcely registra „L.“, parc. č.: XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 427 m², parcely registra „L.“, parc. č.: XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 4116 m². Podľa žalobcu I/ dôvodom rozdelenia pôvodnej parcely a vytvorenia nových pozemkov bola príprava územia na jeho ďalšie využitie zo strany tejto obchodnej spoločnosti za účelom umiestnenia stavby. K umiestneniu stavby má pritom dôjsť na základe prvostupňového rozhodnutia, ktoré bolo potvrdené napadnutým rozhodnutím. Podľa žalobcu I/ je teda nepochybné, že v rámci súdneho konania sa posudzuje občianskoprávny nárok žalobcu, ktorý sa priamo týka pozemkov, na ktorých má byť predmetná stavba umiestnená. Ako už správny súd uviedol vyššie (body 48. a 49. tohto rozsudku), predmetné súdne konanie sa týka zriadenia vecného bremena na pozemkoch, na ktorých má byť umiestnená stavba, avšak ide o zriadenie vecného bremena do budúcnosti. Žalobca I/ pri podaní predmetnej námietky ani pri rozhodovaní prvostupňového orgánu a žalovaného nedisponoval vlastníckym ani iným právom k týmto pozemkom, t.j. právom vecného bremena, ktoré žiada zriadiť až v predmetnom súdnom konaní vedenom Okresným súdom Trenčín, preto nejde o občianskoprávnu námietku v zmysle § 137 ods. 1 stavebného zákona, ktorá by zakladala postup podľa § 137 ods. 2 stavebného zákona, t. j. prvostupňový orgán nebol povinný územné konanie prerušiť.

54. Žalobca I/ ďalej namietal, že tvrdenie v napadnutých rozhodnutiach žalovaného a prvostupňového orgánu, že námietka žalobcu I/ nie je spôsobilá byť občianskoprávnou námietkou podľa § 137 stavebného zákona, nakoľko žalobca I/ nemá k dnešnému dňu k pozemkom, ktoré sú predmetom daného konania o vydanie územného rozhodnutia (konkrétne ide o parc. č. XXXX/XXX, resp. pozemky, ktoré boli neskôr z tejto parcely vytvorené najmä p.č. XXXX/XXX a p.č. XXXX/XXX) žiadne vlastnícke ani iné práva, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj z nesprávne zisteného skutkového stavu, a toto tvrdenie je v rozpore s administratívnym spisom, pretože žalobca I/ disponuje vo vzťahu ku všetkým parcelám, ktoré výslovne uviedlo Mesto Trenčín vo svojom odôvodnení, iným užívacím právom, ktoré zodpovedá vecnému bremenu. Správny súd po preskúmaní administratívneho spisu a napadnutých rozhodnutí dospel k záveru, že ani táto námietka nie je dôvodná. Tvrdenie žalobcu I/, že disponuje iným užívacím právom, ktoré zodpovedá vecnému bremenu vo vzťahu ku všetkým parcelám

uvedeným v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia, nie je správne. V prvostupňovom rozhodnutí sú uvedené aj pozemky registra „L.“ evidované na katastrálnej mape, parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX Q. XXXX/XXX, všetky katastrálne územie D., E. D., ku ktorým žalobca I/ nemal zriadené iné právo k pozemku vo forme vecného bremena. Správny súd poukazuje na to, že práve v konaní vedenom Okresným súdom Trenčín pod sp. 12C 3/2020 je predmetom konania zriadenie vecného bremena na nehnuteľnosť – parcelu reg. „L.“ č. XXXX/XXX, zastavané plochy a nádvorcia, o výmere 4.649m², všetky pre k.ú. D., zapísané na LV č. XXXX, na Okresnom úrade Trenčín – odbor katastra, v podiele 1/1 v prospech vlastníka nehnuteľnosti – budova na skladovanie súp. č. XXXX postavená na parcele reg. „L.“ č. XXXX/XX, pre k.ú. D., zapísané na LV č. XXXX, na Okresnom úrade Trenčín, odbor katastra, v podiele 1/1, spočívajúce v práve vlastníka nehnuteľnosti: budova na skladovanie súp. č. XXXX postavená na parcele reg. „L.“ č. XXXX/XX, prechodu a prejazdu na pešo a všetkými druhmi motorových vozidiel cez parcelu reg. „L.“ č. XXXX/XXX a v povinnosti vlastníka nehnuteľnosti parcela reg. „L.“ č. XXXX/XXX strpieť právo prechodu na pešo a všetkými druhmi motorových vozidiel v prospech vlastníka budovy súp.č. XXXX postavená na parc. č. XXXX/XX. Následne došlo k rozdeleniu tejto parcely a vytvoreniu nových pozemkov, a to parcely registra „L.“, parc. č.: XXXX/XXX, zastavaná plochy a nádvorcia o výmere 62 m², parcely registra „L.“, parc. č.: XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 427 m², parcely registra „L.“, parc. č.: XXXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 4116 m². Žalobca teda nedisponoval vlastníckym alebo iným právom ku všetkým parcelám uvedeným v prvostupňovom rozhodnutí ako to tvrdí v správnej žalobe. Navyše túto námietku neuplatnil ani pred prvostupňovým orgánom ani pred žalovaným. Tiež všetky vlastnícke a iné práva, ktoré žalobca I/ uvádza v žalobe, sú právami k iným pozemkom a súvisiacimi s inými nehnuteľnosťami vo vlastníctve žalobcu I/ než sú vyššie uvedené nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp. 12C 3/2020.

55. Správny súd tiež vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu I/, ktorou poukazoval na závery vyslovené v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Sžp/6/2011 z 19.01.2012, podľa ktorého: „Ak sa stavebné orgány v rámci územného konania nevysporiadajú s občianskoprávnou námietkou týkajúcou sa vecného bremena súvisiaceho s pozemkom, na ktorom sa má uskutočniť stavba, v súlade s § 137 ods. 1 a 2 stavebného zákona je rozhodnutie o umiestnení stavby v rozpore so zákonom.“. Podľa správneho súdu tento rozsudok nie je aplikovateľný na predmetnú vec z dôvodu, že v tomto rozsudku riešil Najvyšší súd SR inú právnu otázku týkajúcu sa vecného bremena, o zápise ktorého v katastri neexistovali pochybnosti, pričom spornou bola iba otázka jeho účinkov, t.j. či pôsobia in rem alebo in personam.

56. Žalobca tiež uviedol, že vecné bremeno k predmetným pozemkom nadobudol už v roku 2004 na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.02.2004, ktorú uzavrel s obchodnou spoločnosťou MERINA a. s. ako predávajúcim. Predmetom kúpnej zmluvy bol prevod vlastníckeho práva na žalobcu k nehnuteľnosti, a to stavbe súp. č.: XXXX a tiež k nej pripadajúcemu pozemku a zároveň bolo aj zriadené vecné bremeno in rem v prospech žalobcu I/, ktoré je v súčasnosti stále zapísané na LV č. XXX. Aj v tomto prípade preto podľa neho dochádza vydaním napadnutého rozhodnutia k obmedzeniu iného užívacieho práva žalobcu bez jeho súhlasu a s touto skutočnosťou sa však žalovaný v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vôbec nezaoberal a ani sa s ňou nevysporiadal, čo tiež zakladá vadu nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia. Správny súd k uvedenej žalobnej námietke uvádza, že žalobca I/ takúto námietku neuplatnil v prvostupňovom konaní, a preto sa s ňou prvostupňový orgán ani žalovaný vo svojich rozhodnutiach ani nemohli zaoberať. Z ust. § 36 ods. 1 stavebného zákona vyplýva, že svoje námietky a pripomienky môžu účastníci konania uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne. Správny súd po preskúmaní administratívneho spisu zistil, že prvostupňový orgán listom ÚSaŽP 2021/1618/95728/26-Dud, MSÚ 74893/2020 zo dňa 19.07.2021 formou verejnej vyhlášky oznámil účastníkom konania a dotknutým orgánom pokračovanie v územnom konaní o umiestnení stavby a využívaní územia a súčasne nariadil ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním na deň 17.8.2021. V oznámení tiež upozornil účastníkov konania, že môžu nahliadnuť do podkladov rozhodnutia a svoje námietky a pripomienky uplatniť najneskôr na ústnom pojednávaní, inak na ne nebude prihliadnuté. Žalobca teda v zmysle uvedeného mal možnosť uplatniť námietky v územnom konaní pred prvostupňovým orgánom, pričom bol prvostupňovým orgánom poučený, že na námietky a pripomienky uplatnené neskôr než na ústnom pojednávaní sa nebude prihliadať. V zmysle uvedenej koncentračnej zásady teda účastníci konania musia uplatniť svoje námietky v prvostupňovom konaní do dňa nariadeného ústneho pojednávania, pretože v zmysle § 36 ods. 1 stavebného zákona sa na námietky a pripomienky, ktoré nebudú v tejto lehote uplatnené, nebude prihliadať. Žalovaný

v napadnutom rozhodnutí poukázal na uvedenú koncentračnú zásadu, pričom uviedol, že námietky žalobca I/ nevzniesol v prvostupňovom konaní najneskôr na ústnom pojednávaní, avšak napriek tomu sa žalovaný s námietkami žalobcu I/ v rámci odvolacieho konania zaoberal a vyhodnotil ich ako nedôvodné. Ani táto námietka žalobcu tak nie je dôvodná.

57. K námietkam žalobcu ohľadom dôvodu, prečo sa nezúčastnil ústneho pojednávania konaného dňa 21.10.2021, ktoré prvostupňový orgán nariadil za účelom pokusu o zmier podľa § 137 ods. 1 stavebného zákona, správny súd uvádza, že vzhľadom na to, že nešlo o občianskoprávnu námietku v zmysle predmetného ustanovenia, nie je táto námietka relevantná. Žalobca namietal, že sa tohto ústneho pojednávania nezúčastnil zo zdravotných dôvodov, avšak zo zápisnice o ústnom pojednávaní zo dňa 21.10.2021 vyplýva, že bol telefonicky kontaktovaný, pričom sa bez ospravedlnenia nezúčastnil ústneho pojednávania a vyjadril sa, že takéhoto konania sa ani nezúčastní. Podľa prvostupňového orgánu tak zmaril pokus o dohodu o zmier. Na druhej strane podľa žalobcu zmaril toto ústne pojednávanie navrhovateľ, keď deň pred jeho konaním poslal prvostupňovému orgánu rozsiahlu dokumentáciu, s ktorou sa žalobca nemohol objektívne oboznámiť a ústne pojednávanie sa malo uskutočniť o 9:00 hod, pričom zo zápisnice spísanej zo strany prvostupňového orgánu bolo ukončené o 10:30. Správny súd zdôrazňuje, že uvedené skutočnosti nespôsobujú nezákonnosť prvostupňového rozhodnutia a nie sú spôsobilé privodiť zrušenie napadnutých rozhodnutí, nakoľko v zmysle vyššie uvedeného je zrejmé, že nešlo o občianskoprávnu námietku žalobcu I/ podľa § 137 ods. 1 stavebného zákona, a teda ani nebol dôvod na postup podľa § 137 stavebného zákona.

58. K námietkam žalobcu, že žalovaný porušil aj ustanovenie čl. 41 ods. 1 a ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie, správny súd uvádza, že uvedené napadnuté rozhodnutia prvostupňového orgánu ako aj žalovaného nemajú s právom EÚ žiadny súvis a v predmetnom konaní nebolo aplikované právo EÚ ani Charta základných práv EÚ, preto aj túto námietku považoval správny súd za nedôvodnú. Žalobcom v žalobe uvedené všeobecne formulované a nekonkrétne žalobné námietky, ktoré z tohto dôvodu možno považovať len za vyjadrenie všeobecného nesúhlasu žalobcu s napadnutými rozhodnutiami, resp. s hodnotením veci orgánmi verejnej správy, bránia tomu, aby správny súd na ich základe konštatoval nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia.

59. Správny súd tiež uvádza, že po preskúmaní správnej žaloby, všetkých vyjadrení a administratívneho spisu dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom a za súladný so zákonom možno označiť aj procesný postup žalovaného ako aj prvostupňového orgánu vedúci k vydaniu napadnutého a prvostupňového rozhodnutia. Správny súd konštatuje, že orgány verejnej správy dostatočne zistili skutkový stav, vyvodili správne skutkové závery, keď svoje úvahy, vedúce ho k ustáleniu skutkového stavu, racionálne odôvodnili a takto zistený skutkový stav správne právne posúdili. Žalovaný následne preskúmal skutkový stav a postup prvostupňového orgánu a v napadnutom rozhodnutí sa vysporiadal s podstatnými námietkami uvedenými v odvolaniach proti prvostupňovému rozhodnutiu a zároveň napadnuté rozhodnutie náležite odôvodnil. Správny súd uvádza, že rozsah a obsah prieskumu žalobou napadnutého rozhodnutia je striktno vymedzený dôvodmi nezákonnosti uplatnenými žalobcom v správnej žalobe.

60. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového orgánu verejnej správy a konania, ktoré mu predchádzalo, z dôvodov uvedených v žalobe žalobcu I/, dospel k záveru, že táto žaloba je nedôvodná a rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie sú v súlade so zákonom, a preto s poukazom na § 190 SSP žalobu žalobcu I/ zamietol.

61. Podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

62. Správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného, žaloby žalobcu II/ a administratívneho spisu zistil, že žalobca II/ bol rozhodnutím prvostupňového orgánu č. ÚSaŽP 2021/38396/111288/2-Dud zo dňa 12.10.2021, ktoré sa v spojení s rozhodnutím žalovaného č. OU-TN-OVBP2-2021/034058-002 zo dňa 25.11.2021 stalo právoplatným dňa 30.11.2021, vylúčený z predmetného územného konania. Správny súd ďalej vlastnou činnosťou zistil, že žalobca II/ podal voči rozhodnutiu žalovaného č. OU-TN-OVBP2-2021/034058-002 zo dňa 25.11.2021 správnu žalobu, o ktorej Krajský súd v Trenčíne rozhodol rozsudkom č. k. 13S/5/2022-147 zo dňa 07. februára 2023 tak,

že správnu žalobu zamietol. Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne podal žalobca II/ kasačnú sťažnosť, o ktorej nebolo do dnešného dňa Najvyšším správnym súdom SR v konaní vedenom pod č. k. 4Svk/44/2023 rozhodnuté.

63. Správny súd na základe skutočnosti, že žalobca II/ bol právoplatne vylúčený z predmetného územného konania, pričom správna žaloba podaná voči právoplatnému rozhodnutiu o vylúčení žalobcu II/ z územného konania, bola rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zamietnutá a tento rozsudok je právoplatný, mal za preukázané, že žalobca II/ nie je účastníkom predmetného konania, a teda nie je oprávnený na podanie správnej žaloby proti predmetnému územnému rozhodnutiu, ktoré žiada správnu žalobou preskúmať. Z uvedeného vyplýva, že správnu žalobu podala na to zjavne neoprávnená osoba, a preto správny súd správnu žalobu žalobcu II/ podľa 98 ods. 1 písm. e) SSP odmietol.

64. Vzhľadom na to, že žalobca II/ žiadal v žalobe prerušiť konanie o tejto správnej žalobe do právoplatného skončenia veci vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 13S/5/2022, ktorú následne na pojednávaní konanom na správnom súde dňa 03.04.2024 upravil v tom zmysle, že žiadal prerušiť konanie na čas do právoplatného skončenia konania o kasačnej sťažnosti vedeného na Najvyššom správnom súde SR pod sp. zn. 4Svk/44/2023, ktorú následne zobral na tom istom pojednávaní späť, správny súd o návrhu na prerušenie konania nerozhodoval.

65. Ohľadom žiadosti vykonať dôkaz výsluchom pracovníčky úradu O. E. P. tak, ako navrhol v písomnom podaní zo dňa 27.05.2022, správy súd uvádza, že nepovažoval za nevyhnutné tento dôkaz výsluchom vykonať, nakoľko skutočnosti ohľadom úradného záznamu zo dňa 21.10.2021 sú zo samotného záznamu, ktorý je obsahom administratívneho spisu, súdu zrejmé a pre rozhodnutie vo veci ich súd nepovažoval za podstatné, a to vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, na základe ktorých správnu žalobu žalobcu I/ zamietol.

66. Podľa § 167 ods. 1 SSP správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

67. Podľa § 168 SSP žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

68. Podľa § 169 SSP ďalší účastník, osoba zúčastnená na konaní a zainteresovaná verejnosť pri zúčastnení sa na konaní podľa § 42 ods. 1 písm. d) majú voči účastníkovi konania, ktorý nebol v konaní úspešný, právo na náhradu iba tých trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa im môže správny súd na návrh priznať právo na náhradu ďalších trov konania.

69. Trovy konania vo vzťahu k žalobe žalobcu I/ posudzoval správny súd podľa pomeru úspechu vo veci. Správny súd žalobcovi I/ v zmysle § 167 ods. 1 SSP (a contrario) náhradu trov konania nepriznal, keďže žalobca I/ nebol v konaní úspešný. Žalovaný síce v konaní úspešný bol, avšak má postavenie orgánu verejnej správy, pričom správny súd nezistil žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania voči neúspešnému žalobcovi priznané. Zaplatenie eventuálnych trov konania žalovaného nemožno od žalobcu spravodlivo požadovať (§ 168 SSP).

70. Ďalším účastníkom konania vo vzťahu k žalobe žalobcu I/ správny súd náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 169 SSP (a contrario), pretože im nevznikli žiadne trovy v súvislosti s plnením povinností, ktoré by im explicitne uložil správny súd. O priznanie iných trov ďalší účastníci konania nepožiadali.

71. Podľa § 170 písm. b) SSP žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

72. Podľa § 175 ods. 1 SSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu správny súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

73. O trovách konania vo vzťahu k žalobe žalobcu II/ správny súd rozhodol v zmysle § 170 písm. b) SSP v spojení s § 175 ods. 1 SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené. Správny súd nezistil podmienky pre rozhodnutie o náhrade trov konania podľa § 171 SSP.

74. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contrario).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 2 písm. a) SSP).

Podľa § 445 ods. 1 a 2 SSP v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1 a 2 SSP sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.